

Een moerloze zwerm ! !

Op 6 juli '84, overkwam mij het volgende.

Op een van de zeldzame zomerdagen, werd een zwerm gemeld.

Ter plaatse gekomen mocht ik me verheugen in een gemakkelijke opdracht.

Een eerder kleine tros hing aan een buigzame tak van een hazelaar.

Een gezellig karweitje dat, ten behoeve van de meerdere toeschouwers op afstand, in een handomdraai geklaard werd: Desondanks kreeg ik meerdere steken, wat eerder ongewoon is bij een dergelijke ingreep. Een steeklustig volk?.

Afwachten en in de gaten houden!

's Avonds werd alles op een nieuwe kast (D.B.) met verse waswafels in "QUARANTAINÉ" geplaatst.

Na een 15-tal dagen - er werd intussen uiteraard gevoederd - komt meestal een eerste nazicht, wat ook nu gebeurde. De bijen hadden een 3-tal ramen opgebouwd; ze waren rustig (geen steken), doch de moeder kon ik niet vinden wat me zelden overkomt.

Er waren wel enkele eitjes aanwezig. Het "geval" liet me niet los; ik rook onraad!

Na 3 dagen trok ik opnieuw op inspectie en kreeg een duidelijke aanwijzing dat mijn voorgevoel gegrond was. Her en der, dus duidelijk ongeordend, vond ik eitjes, soms 6 à 7 in een cel.

Enkele cellen met larfjes werden "opengetrokken" om tot bultbroed te worden uitgebouwd.

Hier was dus, na 19 dagen, een werkster aan de leg.

De voorgeschiedenis (zwerm) kon jammer genoeg niet achterhaald worden.

Kon het een moerloze zwerm zijn?. Hierop blijf ik het antwoord schuldig.

Wat doe je nu met zo'n situatie?.

Ik experimenteer graag en opteerde dus voor 't behoud van dit volkje.

Alle bezette ramen werden in een rekje gehangen en 100 meter verder afgeklopt.

Terug in de stand werden 3 opgewerkte ramen ingehangen en de teruggekeerde bijen liepen uiteraard binnen. Na ongeveer 1 uur werd een leggende koningin - ik heb er altijd beschikbaar - met rook via het vlieggat ingevoerd. Na 5 dagen (d.i. 30 - 7) bleek alles O.K., de moeder was flink aan de leg. Een vluchtig kijkje begin september overtuigde me dat dit volkje gezond en wel was om eventueel te verenigen in april volgend jaar.

Voor u gelezen, Aerts Hubert.